

[Socialministeren.]

rendes Landsråd frit for at henvende sig til mig herom, og jeg vil da så tage en sådan henvendelse op til velvillig overvejelse. I øvrigt vil jeg gerne sige, at jeg tvivler på, at det spørgsmål vil blive aktuelt i fremtiden. Der er i de senere år rejst tvivl om, hvorvidt forpraktikken skal opretholdes i den nuværende form, og jeg kan henvise til den betænkning, der i 1969 er afgivet om praktik i uddannelsen på det sociale område. Det pædagogiske nævn og socialstyrelsen har arbejdet videre med disse problemer, og resultatet er blevet et forslag om at søge reglerne om forpraktik afviklet. Jeg er enig i disse synspunkter og har derfor for et par dage siden anmodet undervisningsministeren om at overveje dette forslag.

Frandsen: Jeg vil gerne takke ministeren for svaret og for, at man vil undersøge forholdet fremover. Jeg synes blot, at vi, så længe vi opretholder forpraktikken, må se på, hvordan det er nu. Derfor er det også helt afgørende, at det bliver Pædagogstuderendes Landsråd, som bliver forhandlingspartner, for man kan ikke forvente, at Børne- & Ungdomsforsorgens Personaleforbund har samme interesse i de studerendes lønforhold som i de færdiguddannedes. Det så man allerede ved de tidligere forhandlinger, idet man sikrede sig, at de penge, som blev tilovers fra forpraktikanterne, kunne gå til nye stillinger. Jeg finder det meget betænkeligt, at forpraktikantlønningerne, så længe man opretholder forpraktikantperioden, sådan set skal klare problemerne omkring adgangs begrænsningen til børnehaver og fritidshjemsseminarierne.

Antallet af kvalificerede ansøgere inden for børnehaver- og fritidshjemsseminarierne har været jævnt stigende i de senere år. I 1969 var der 1.200, i 1970 2.700 og i 1971 4.500, og sidste år var der kun plads til ca. 2.000. Man forventer i hvert fald inden for de Pædagogstuderendes Landsråd, at der i 1972 bliver tale om ca. 7.000 ansøgere. Ved at nedsætte lønnen for forpraktikanter opnår man at begrænse antallet af ansøgere til seminarierne, fordi forpraktikantperioden er obligatorisk. Dette forekommer i høj grad uheldigt, fordi det kan medføre en social skævhed i rekrutteringen. Mange vil i fremtiden ikke kunne søge forpraktikantperio-

der, fordi de ikke har økonomisk mulighed derfor. Jeg ved godt, at det er et overgangsproblem, indtil man har afskaffet forpraktikantperioden, men så længe vi har den, må man også indordne sig under de givne betingelser.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Ellen Strange Petersen* til socialministeren:

„Er ministeren bekendt med, at der foreligger en lang række politirapporter vedrørende handel med narkotiske stoffer, specielt morfinbase, ved dagcentret i Blågårdsgade 49, København?“

Skriftlig begrundelse.

For ca. 1 år siden konstaterede narkotikapolitiet, at et nyt farligt narkotisk stof, morfinbase, var begyndt at optræde på det illegale marked i København. Der er udfoldet store bestræbelser for at få pågrebet bagmændene, og der er foretaget mange anholdelser, men politiets arbejde vanskeliggøres af, at der for offentlige midler opretholdes et kontaktcenter for ungdomsnarkomaner, hvor man af misforstået hjælp-somhed over for stofmisbrugere modsætter sig samarbejde med politiet. Der foreligger ca. 65 politirapporter fra 3. august til 27. oktober i år over et endnu større antal hovedsagelig ganske unge mennesker, der er pågrebet med morfinbase i umiddelbar nærhed af dagcentret i Blågårdsgade.

Det er hverken rimeligt eller gavnligt, at det offentlige opretholder et fristed, der fremfor at bekæmpe narkotikamisbrug synes at virke som et forhandlingscenter. Det er derfor et spørgsmål, om der bør tages skridt til en sanering af dagcentret i Blågårdsgade, og om det bør overvejes, hvad man kan etablere som en virkelig hjælp for de unge stofmisbrugere.

Socialministeren (Eva Gredal): Lad mig indledningsvis understrege, at jeg har ikke noget som helst grundlag for at drage de af fru Ellen Strange Petersen refererede oplysninger i tvivl. Det spørgsmål, der er rejst, er imidlertid af så principiel karakter, at jeg mener, at det både kan og bør anskues ud fra mere generelle synspunkter, det vil sige ikke blot ud fra, hvad der er formålet med vor narkotikapolitik, men også ud fra en